

ה"ת 2501/03/22 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד רן הרינג

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 2501-03-22 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרינג

בפני כבוד השופטת דנה עופר

המבקשת נגד

משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

המשיב

רן הרינג

החלטה

1. לפני בקשה להארכת תוקף החזקתם של תפוסים, שמוחזקים בידי המבקשת מאז 27.2.19, ומאז ניתנו מפעם לפעם החלטות המאריכות את תוקף החזקת התפוסים.

המבקשת עותרת להארכת תוקף החזקת התפוסים למשך שישה חודשים נוספים (מיום הגשת הבקשה, 1.3.22), ולתקופה כוללת של שלוש שנים וחצי.

2. כנגד המשיב וחשודים נוספים, חלקם בני משפחתו (אשתו וילדיו), מתנהלת חקירה מורכבת, בעניין חשד לעבירות של קבלת דבר במרמה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.

המשיב בתיק זה הוא, למעשה, החשוד המרכזי בפרשייה.

במסגרת החקירה נתפס בידי המבקשת רכוש רב של החשודים, רובו מוחזק מתוך מטרה שיחולט בעתיד, לאחר הגשת כתב אישום וככל שיורשעו החשודים, וחלקו מוחזק לצורך ראייתי במסגרת כתב האישום שיוגש.

לטענת המבקשת, כנגד החשודים ישנן ראיות לכאוריות לעבירות שהיקפן הכספי נאמד בעשרות מיליוני שקלים. לטענתה, החקירה מתנהלת באופן רציף ומתארכת בשל מורכבותה וריבוי המעורבים (מדובר במאות נחקרים, עשרות חשודים, ומאות אלפי מסמכים רלבנטיים לחקירה, כמו גם תוצרי פריקות מחשבים). כן טוענת המבקשת, כי האינטרס הציבורי מחייב המשך החזקת התפוסים לצרכי חילוט, ואינטרס זה גובר על זכות הקניין של החשודים.

עוד טוענת המבקשת, כי פעלה באופן מידתי, והותירה בידיה תפוסים ברישום בלבד, באופן שאינו מונע מהחשוד שימוש באותם תפוסים. נכסי מקרקעין תפוסים ברישום, והמשיב יכול להשכיר אותם כפי שעשה בעבר ולקבל לידיו את דמי השכירות. רכבים תפוסים ברישום וניתן לעשות בהם שימוש. לא נתפסו חשבונות בנק או כספים של החשוד דנן.

המבקשת מודעת לכך כי החקירה מתמשכת זמן רב, אלא שלטענתה לא ישבה בחיבוק ידיים ופעלה ללא לאות לקידום החקירה. לטענתה, תקופת הקורונה שחלה במהלך תקופת החקירה האטה את קצב התקדמותה בשל האילוצים השונים שנבעו מהגבלות הקורונה. אירועים ביטחוניים שחלו במהלך התקופה השפיעו אף הם על היכולת לקדם את החקירה ולסיימה.

המבקשת הניחה בפני דו"חות סודיים המפרטים את החשדות והיקפם, השלמות החקירה שהתבצעו על פי הוראות הפרקליטות, ופעולות החקירה שנותרו לביצוע.

4. על פי המפורט בבקשה, בידי המבקשת תפוסים של המשיב מסוגים שונים: נכסי מקרקעין שונים, תפוסים ברישום, כולם רשומים בבעלות חברה בשם "ג.ר.ה.", שרשומה בבעלות בנו של המשיב, יניב הרינג, כבעל מניותיה; כספים שנתפסו בחשבונות בנק שונים ובחברות האשראי (כספים של חברה בשם ג.ח. פרימיום בע"מ, בבעלות מר חכים גבריאל, ששימש לטענת המבקשת כ"איש קש" עבור המשיב; וכן כספים של חברה בשם א.י. איור בע"מ, חברה בבעלות המשיב; כספים בחשבונות נאמנות ובחשבון בנק על שם המשיב - כ-1.5 מיליון ₪; רכב שנתפס ולצורך שחרורו הופקד סך 14,000 ₪; מזומן בסכום כולל של כ-60,000 ₪; קופסה עם 18 אבני חן; 11 מכשירי טלפון; מחשבים רבים, מכשירי הקלטה, קלסרי מסמכים, חותמות, פנקסי שיקים, ריקים, שיקים שונים.

בעבר הוחזרו למשיב כספים לצורך מיגון הבית (50,000 ₪), לאחר שהיו איומים על חייו.

נוסף על כך, ביום 11.4.22 ניתנה החלטת ביניים בתיק זה, ולפיה סך 90,000 ₪ מתוך הכספים שנתפסו שוחרר לצורך תשלום קנסות שנצברו על המשיב, ושבעטיים הוצאה נגדו פקודת מאסר. הסכום הועבר ישירות למרכז לגביית קנסות.

5. המשיב מתנגד להארכת תוקף החזקה של התפוסים כולם, בעיקר לנוכח פרק הזמן הארוך שבמהלכו תפוסים נכסיו השונים. המשיב מדגיש בטיעונו את משך הזמן הארוך שבו מוחזק רכושו בידי המבקשת, ואילו החקירה טרם הסתיימה. לטענתו, אין תקדים להחזקת תפוסים במסגרת חקירה למשך זמן כל כך ארוך, עוד בטרם הגשת כתב אישום, ללא מועד צפוי לסיום החקירה, מה גם שלאחר שיוגש כתב אישום, אם יוגש, יאריך ההליך המשפטי עוד זמן רב.

בהתייחס לנכסים התפוסים, כמפורט בבקשה -

לטענת המשיב, **נכסי המקרקעין** המפורטים בבקשה כלל אינם שלו, למעט נכס אחד - גוש 11590, חלקה 193, תת חלקה 20, שהם משותפים לו ולאשתו (אף היא חשודה בפרשה).

כן טוען המשיב, כי רק חלק מהכספים שנתפסו ופורטו בבקשה שייך לו (מזומנים, פקדון שהופקד לצורך שחרור רכב, כספים בחשבון הבנק של חברת א.י. איור בע"מ), אך יתרת הכספים אינה בבעלותו כלל.

אשר לכספים שבחשבון הבנק של חברת א.י. איור בע"מ - לטענת המשיב הצדדים הגיעו למתווה מוסכם, שעיקרו כי עסקי גביית השיקים של החברה הנ"ל יימשכו בידי החברה, ואילו המשיב ידאג להעברת 30% מכספי הגבייה לקרן החילוט. לטענת המשיב, הוא פועל בהתאם למוסכם, אולם הופקדו בחשבון כספים לאחר המועד הרלבנטי (19.5.20), אך המבקשת מחזיקה אותם במלואם ולא פועלת להעברת החלק הנדרש לידי המשיב. מכל מקום, לטענת המשיב, בכל הנוגע לכספים שהתקבלו בחשבון לאחר 19.5.20 יש לפעול על פי המתווה המוסכם.

בעניין רכב הקדילק, מ.ר. 9313668, לטענת המבקש לאחר שהפקיד סך 14,000 ₪ לצורך שחרורו, שוחרר הרכב ללא תנאים, אולם העיקול עדיין לא בוטל ולכן נמנעת ממנו האפשרות למכור את הרכב.

בעניין אבני החן טוען המשיב, כי מדובר באבנים נדירות ויקרות ערך, כך שהמבקשת נדרשת לשמור עליהן היטב.

6. הדיון שהתקיים בפניי התמקד בעצם ההצדקה להוסיף ולהחזיק את התפוסים, בשים לב למשך הזמן החריג שבמהלכו מתנהלת החקירה, תוך החזקת רכושם של החשודים כתפוס.

המשיב לא העלה טענותיו בכל הנוגע לעצם קיומו של חשד סביר לכך שהוא ביצע את העבירות המיוחסות לו, שכן שאלה זו כבר נדונה והוכרעה על ידי מותבים שונים, לרבות החלטות שניתנו בביהמ"ש המחוזי.

נושא אחר שנדון בדיון הוא שחרור כספים לטובת תשלום קנסות על מנת להימנע מהליכי מאסר, ובעניין זה ניתנה החלטת ביניים, כאמור לעיל.

7. בכל הנוגע לנכסי המקרקעין שצוינו בבקשה (למעט הנכס הרשום על שם המשיב עצמו ובת זוגו), מדובר במקרקעין על שם חברת ג.ר.ה. בע"מ, אשר רשומה על שם בנו של המשיב, יניב, אף הוא חשוד בפרשה.

עניינם של נכסים אלו נדון בביהמ"ש המחוזי במסגרת ערר ע"ח 61825-07-21. לאחרונה (14.6.22) ניתנה החלטת כב' השופט מנדלבוים בתיק הנ"ל, ועיקרה קביעת גובה הערובות הנדרשות מהמשיב (יניב) לשם שחרור התפוסים, בשים לב למשך החזקתם, מצד אחד, ולאיינטרס הציבורי שבהותרת התפוסים בידי המבקשת לצורכי חילוט עתידי, נוכח היקף העבירות הנטען ועוצמת החשדות.

לאור האמור, ומכיוון שממילא המשיב כאן טוען כי אין לו קשר למקרקעין הרשומים על שם חברת ג.ר.ה, הרי שהחלטה זו לא תעסוק באותם מקרקעין, אלא ביתר התפוסים. לגבי המקרקעין התפוסים הרשומים על שם חברת ג.ר.ה, כמפורט בבקשה, אני מורה על הארכת תוקף החזקתם כמבוקש, ואילו שחרורם יהא כנגד ערובות על פי קביעת ביהמ"ש המחוזי בתיק.

5. לטענת המשיב, אין אח ורע לבקשה מעין זו, שבה עותרת המשטרה להוסיף ולהחזיק תפוסים למשך למעלה משלוש שנים, כאשר אין אפילו צפי ברור למועד סיום החקירה.

המשיב מפנה לכך שבעבר התחייבה המבקשת לסיים את החקירה עד לחודש ספטמבר 2021, אך גם מועד זה חלף מבלי שהחקירה הסתיימה, וכעת אין המבקשת מתחייבת למועד סיום כל שהוא.

דין והכרעה -

7. מטרת המבקשת בהחזקת מרבית התפוסים היא חילוטם העתידי, בהתאם למסלול הקבוע בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, אם כחילוט של תפוסים אשר הושגו באמצעות ביצוע עבירות, ואם כחילוט מתוך רכוש של המשיב בשווי הרכוש שבו נעברה העבירה.

לענין סמכות המבקשת לתפוס רכוש בשווי הרכוש שלגביו קיימים חשדות לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, בנוסף לעילות התפיסה על פי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), אפנה להחלטה שניתנה בעניינו של המשיב דנן בע"ח 61825-07-21.

אף אין צורך להידרש במסגרת זו לשאלת הראיות ועוצמתן, לאחר שכמה וכמה מותבים כבר קבעו כי קיימת תשתית ראיתית מספקת שהצדיקה הארכת תוקף החזקת התפוסים מפעם לפעם.

השאלה העיקרית המונחת לפתחי כעת היא שאלת מידתיות התפיסה, בשים לב למשך הזמן החריג של החריגה, כשנכסיו של המשיב תפוסים.

8. אין ספק, כי משך הזמן שבמהלכו מוחזקים התפוסים בזיקה לחקירה הנדונה הוא ארוך במיוחד, שכן הרכוש תפוס יותר משלוש שנים.

לא זו בלבד, אלא שעד היום לא הסתיימה החקירה, ובניגוד להצהרות המבקשת שניתנו בעבר - כאשר הודיעה כי היא צופה שהחקירה תסתיים עד ספטמבר 2021, כעת אין המבקשת מציגה צפי לסיום החקירה.

בהתאם לפסיקה - "בהינתן זכות הקניין של הנאשם ברכושו, נדרש לערוך איזון ראוי בינה לבין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט בסופו של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמני יש לנקוט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוט... צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוט רכושו של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוט מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוט הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיום ההליך" (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל, 11.8.19).

באותו עניין דובר ברכוש שהיה תפוס כבר במשך 5 שנים, שנתיים מתוכן - לאחר הגשת כתב אישום. על רקע זה ראה ביהמ"ש העליון להורות על צמצום הרכוש המוחזק לצרכי חילוט עתידי, בהינתן חזקת החפות העומדת לנאשמים ובשים לב להתמשכות הצפויה של ההליך המשפטי. היקף הרכוש התפוס, שעמד על כ-35 מיליון ₪, צומצם לכמחצית - 18 מיליון ₪.

9. בהחלטתה של כב' השופטת נאות-פרי בע"ח 24163-12-21 (4.1.22), במסגרת ערר על החלטה להארכת תוקף תפוסים בנוגע לפרשייה הנדונה, אמנם נדחה הערר על ההחלטה אשר התירה המשך החזקת התפוסים למשך חצי שנה נוספת, אולם לצד זאת צוין כבר אז, כי ככל שחולף הזמן כבד יותר הנטל על המבקשת להצדיק את המשך התפיסה, וכי מתקרבת מאוד נקודת הזמן שבה לא ניתן עוד יהיה לראות במבקשת כמי שעומדת בנטל זה.

10. בהחלטתו הנזכרת לעיל של כב' השופט מנדלבוים בתיק ע"ח 61825-07-21 נאמרו לענייננו הדברים הבאים:

"אין חולק על כך שטרם הוגש כתב אישום כנגד העורר ובהתאם חזקת החפות עומדת לו במלוא עוצמתה. זאת ועוד, מבלי להמעיט מהיקף החקירה המתנהלת כנגד העורר ואחרים וממורכבותה, כפי שגם אני התרשמתי בעת שעיינתי בדו"ח הסודי ובחומרי החקירה שהוצגו בפני ונותרו בידי זמן מה לצורך עיון בהם, עדיין יש ליתן משקל ממשי לצורך במניעת פגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של העורר בנסיבות בהן, קיימת התמשכות רבה של הליכי החקירה.

בהקשר זה אציין כי בדיון שהתקיים בפני בחודש אוגוסט 2021 הצהיר ב"כ המשיבה כי "**החקירה נמצאת לקראת סיומה. אנחנו נמצאים לקראת סיומה של הפרשייה הזו בשלב האחרון של החקירה. אנחנו מטפלים כרגע בהשלמות חקירה של הפרקליטות, השלמות חקירה סופיות...**" ובהתאם הובהר על ידו כי נתבקש הארכת תוקף צווי התפיסה רק עד לחודש 10/21.

כיום מצויים אנו שמונה חודשים !!! לאחר דבריו של ב"כ המשיבה ומהדיון שנערך כאמור בבית משפט השלום בעכו בחודש מרץ 2022 אני למד כי המשיבה ביקשה את הארכת צווי התפיסה הזמניים עד לחודש 9/22 ולא מצאתי כי ניתנה על ידה התחייבות ברורה באשר למועד סיום החקירה והגשת כתב אישום כנגד העורר.

בנסיבות אלו חייב לעמדתי להינתן משקל ממשי לעובדה שנכסי המקרקעין של העורר (באמצעות חברה ג.ר.ה) תפוסים החל מיום 27.02.19 (במשך קרוב ל-3.5 שנים!!), ותוקף התפיסה הוארך באופן חריג 7 פעמים מעבר לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, ועל אף שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, עדיין שלילת זכותו של העורר לנהוג בנכסים אלו "מנהג בעלים" לרבות בדרך של קבלת אשראי כנגד הנכסים או מכירתם, על סמך חשדות בלבד ומבלי שהוגש נגדו עד היום כתב אישום, יש בה כדי להוות פגיעה בלתי מידתית בזכות הקנין של העורר.

זאת ועוד, דרישתה של המשיבה להפקדת מלוא שווי הנכסים ללא ניכוי כלשהו, מבוססת על ההנחה שלפיה קיימת ודאות בכך שהעורר יורשע בעבירות שהדין מקנה בגין אפשרות חילוט עונשית, בית המשפט יורה על חילוט עונשי, הנכסים יעברו לבעלות המדינה והיא זו שתמכור אותם, לטענתה, ללא חיוב במס שבח, ללא צורך בהעברת חלק המע"מ למס ערך מוסף, ללא צורך בסילוק חובות לנושים מובטחים וללא התחשבות בחובות הרובצים על הנכסים המונעים העברת הנכסים לידי צדדי ג'. **אלא שכאמור אנו רחוקים מאד מודאות זו, והתמשכות החקירה כנגד העורר במשך שנים, ללא הגשת כתב אישום, יש בה כדי להעיד לכאורה על החלשה ממשית של התרחיש עליו מבוססים טיעוני המדינה, ולכך כאמור חייב להינתן ביטוי חשבונאי בבואנו לקבוע ערובה מידתית לשחרור התפוסים לידי העורר.**

בנוסף לכל האמור כבר נפסק לא אחת כי "כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספי המקיים מתאם עם ערכו הכלכלי של הנכס" (בש"פ 2346/21 ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ (14.7.21) פסקה 10 (להלן - "ענין עמר").

במקרה שלפנינו אני סבור כי טיעוני המשיבה הדורשים הפקדה של מלוא שווי הנכסים כתנאי לפדיונם, אינם עולים בקנה אחד עם העקרון לעיל.

(...)

מאידך יש לזכור את חומרת החשדות המיוחסות לעורר, ואת הצורך במתן צווים זמניים אשר יבטיחו את שמירת האפשרות לביצוע חילוט עתידי במקרה של הרשעה, שהוכר בחקיקה ובפסיקה ככלי חשוב ומשמעותי בהרתעת הרבים בין היתר מביצוע עבירות שעניינן הלבנת הון ושמירה על העירון "שלא יצא

חוטא נשכר" (ראו לדוגמא ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית פ"ד נב(2) 385,410 (1998)).

בשים לב לשיקולים שפורטו קבע כב' השופט מנדלבום, כי משווים של נכסי המקרקעין (על פי שמאויות שנעשו במסגרת ההליך שלפניו) יש להפחית 35% עלויות מימוש, ולאחר מכן 15% נוספים בגין "נטרול אי הודאות וההקלה למדינה באפשרות לבצע חילוט", וכנגד ערבות כזו ישוחררו נכסי המקרקעין.

החלטה זו נוגעת ישירות לפרשה הנדונה כאן, היא ניתנה בימים האחרונים כך שהיא רלבנטית למשך ההחזקה של הרכוש, ועל כן יש לראות בה משום החלטה מנחה לעניינו. לאורה של החלטה זו, הרי שאין להורות על שחרור כלל התפוסים, ולמעשה - יש להיעתר לבקשה בדבר הארכה נוספת של תקופת החזקתם, כפוף לאפשרות "לפדות" תפוסים באמצעות ערובה מתאימה.

10. מעיון בדו"ח הסודי שהונח לפניי עולה קיומו של הסבר סביר לכך שהחקירה טרם הסתיימה עד כה, בשים לב למורכבות החקירה. אינני סבורה כי המבקשת ישיבה בחיבוק ידיים. אף השתכנעתי כי המבקשת התמודדה עם קשיים חיצוניים לא מבוטלים שהקשו על השלמת החקירה.

מאידך, אין צפי ברור לסיום החקירה.

בדו"ח הסודי מפורטות פעולות חקירה שונות שבדעת המבקשת לבצע, על פי הוראות הפרקליטות, אולם אין הערכה של זמן לביצוע ההשלמות או לסיום החקירה. הרושם הוא כי המבקשת נמנעת במכוון מלהצהיר על מועד סיומה הצפוי של החקירה, לאחר שהצהרתה הקודמת, בדבר סיום עד לחודש ספטמבר 2021, התבדתה.

11. השיקולים שיש לשקול לעת הזו הם כאלו:

מצד אחד ישנם חשדות ממשיים לקיום עבירות על חוק איסור הלבנת הון בידי המשיב. חשדות אלו כבר נבחנו על ידי מותבים קודמים, ואין מחלוקת על כך. היקף העבירות נאמד על ידי היחידה החוקרת ב"עשרות מיליוני שקלים".

מנגד, רכוש מוחזק לצורך חילוט בשווי מזה שלוש שנים ויותר. החקירה טרם הסתיימה. מועד סיומה אינו ידוע כעת. גם לאחר שתסתיים החקירה, בהנחה שבאמת יוגש כתב אישום, צפוי הליך משפטי ארוך שיימשך שנים, ורק לאחריו - במקרה של הרשעה - ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש.

גם אם "אין אח ורע" להחזקת רכוש תפוס במשך יותר משלוש שנים עוד בטרם סיום החקירה, כפי שטען

המשיב, שוכנעתי כי היו סיבות אובייקטיביות להתמשכות החקירה, חלקן נעוצות באופי החקירה ובמורכבותה וחלקן - בקשיים חיצוניים.

לפי המפורט בדו"ח הסודי המונח בפניי, נראה כי החקירה עשויה להסתיים במהלך תקופת ההארכה המבוקשת (קרי - ספטמבר 2022), ולמעשה החקירה היא ב"ישורת האחרונה".

בתוך מכלול השיקולים הרלבנטיים יש לבחון גם את מידת ההכבדה ביחס לרכוש הספציפי הנדון וביחס לחשוד הנדון. כאשר מדובר ב"תפיסת" מקרקעין באמצעות רישום בלבד, על אף הפגיעה הקניינית והעדר האפשרות לקיום זכות הקניין במלוא מובנה (לרבות מכירת הקניין או שעבודו), הרי שהשימוש העיקרי במקרקעין - החזקתם, לרבות השכרתם וקבלת פירות ההשכרה - אינו נמנע מבעליו. כאשר מדובר ב"תפיסת" רכב ברישום, לא נמנעת האפשרות להוסיף ולהשתמש ברכב. שונה הדבר כאשר מדובר בהחזקת כספים.

12. ככלל, אינני סבורה כי יש מקום להורות כעת על שחרור כלל התפוסים ביחס לכלל החשודים, זאת למרות פרק הזמן הארוך המדובר. עסקינן בחקירה מורכבת ומסועפת, בחשד לעבירות חמורות בהיקפים גדולים, ובמהלך שלוש השנים שחלפו עסקה המבקשת ללא לאות בקידום החקירה, למרות קשיים שונים שנצבו בדרכה.

לאור האמור, אני סבורה כי יש מקום להורות על הארכת תוקף תפיסת התפוסים כמבוקש, לצד ביצוע איזון ראוי ביחס לכל אחד ואחד מהחשודים, בשים לב למידת מעורבותו בפרשה, הראיות בעניינו, היקף הנכסים שנתפס ומידת ההכבדה הנובעת מהתפיסה של הרכוש המסוים על החשוד המסוים, ובמידת הניתן - להפחית את מידת הפגיעה בזכות הקניין, מחד, תוך הבטחת אינטרס החילוט, מאידך.

12. מכאן לעניין המשיב דנן.

המשיב הוא, כאמור, החשוד המרכזי בפרשה והרוח החיה מאחורי החברות המעורבות, בין אם רשומות על שמו ובין אם לאו. כאמור, כבר נקבע על ידי מותבים קודמים כי קיים חשד סביר, כי המשיב ביצע את המיזם לו, ואף נראה כי עם התקדמות החקירה בעניינו מתגבש החשד וצפוי כי יוגש כתב אישום.

בידי המבקשת מוחזקים כספים בסך כ-1.5 מיליון ₪, אם כי לטענת המשיב - חלק מהכספים הללו אינו קשור אליו. על פי טענתו, הוא קשור לכספים בסך כ-81,000 ₪ שנתפסו מידיו (תחת הכותרת "כסף מזומן ושיקים" בבקשה), ל-500,000 ₪ לערך שנתפסו בחשבון הבנק של חברת א.י. איור בע"מ ולכ-427,000 ₪ שנתפסו בחשבון עו"ש בבנק יהב. נכס המקרקעין היחיד שהמשיב קשור אליו, לטענתו, הוא למיטב הבנתי דירת המגורים, בבעלות משותפת לו ולאשתו. תפיסתו ברישום אינה מונעת את השימוש בו, ולא נשמעה טענה כי ברצונו של המשיב למכור את הדירה. ההכבדה הנובעת מתפיסתו היא במדרג נמוך, אפוא.

השאלה שיש לבחון היא האם ראוי, בעת הזו, בשים לב לפרק הזמן הארוך שבמהלכו מוחזק קניינו של המשיב בידי המבקשת ונמנע ממנו לעשות בו שימוש בעלים במלוא מובן המילה, לצמצם את היקף הנכסים המוחזקים.

לטעמי, לאור חלקו המרכזי של המשיב בפרשה, הרי שלמרות פרק הזמן הארוך, יש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים, ככלל, בהתאם למבוקש. אמנם, בחלוף שלוש שנים ממועד התפיסה ניתן לשקול צמצום מסוים של היקף הרכוש המוחזק, אולם בפועל - זה נעשה כבר, הן בכך ששיקים חוזרים שהחברה של המשיב עוסקת בגבייתם הוחזרו לידי לצורך גבייה, והן בכך שכספים מזומנים שוחררו על פי צרכים שהוכחו (50,000 ₪ לצרכי מיגון הבית, ולאחרונה - 90,000 ₪ לצורך תשלום קנסות והימנעות ממאסר). בשלב זה, לא מצאתי הצדקה לצמצום נוסף בהיקף הרכוש המוחזק, ועל כל אני נעתרת לבקשה, ובהתאם:

לעניין התפוסים שהם מקרקעין על שם חברת ג.ר.ה. - יהא בהתאם להחלטת ביהמ"ש המחוזי בתיק 61825-07-21.

לעניין דירת המגורים - בהעדר טענה להכבדה קונקרטיה הנובעת מתפיסתו של הנכס ברישום, אני מורה על המשך ההחזקה, כמבוקש.

לעניין הכספים שהמשיב מכחיש קשר אליהם (כספים שנתפסו בחשבונות שאינם בבעלות המשיב עצמו או בבעלות חברה הרשומה על שמו) - אין למעשה התנגדות מצדו של המשיב להארכת תוקף החזקתם, ועל כן אני מורה על המשך החזקתם, כמבוקש.

לעניין הכספים שנתפסו בחשבון הבנק של חברת א.י.א.יור בע"מ - על פי טענת המשיב קיים מתווה מוסכם, שניתן לו תוקף של החלטה החל מיום 19.5.20 (תיק ע"ח 31529-03-20), בכל הנוגע לכספים בחשבון זה, שהם כספים המתקבלים מפעולות גבייה של שיקים, לאחר שהשיקים הוחזרו למשיב והוא פועל לגבייתם. אין בפניי נתונים הנוגעים לשאלה מתי הופקדו הכספים בחשבון (על פי הבקשה, בחשבון יש כ-500,00 ₪, ללא הבחנה באשר למועד הפקדת הכספים לחשבון).

לאור המתווה המתנהל מזה שנתיים, ומאחר והגבייה בפועל מתבצעת בידי החברה של המשיב, והוא שנדרש להעביר 30% מהגבייה לקרן החילוט, אני רואה מקום לצמצם את ההחזקה בכספים אלו, ואני מורה על המשך החזקתם בידי המבקשת, כמבוקש.

לעניין הכספים שנתפסו בחשבונות בנק של המשיב או של חברות שבבעלותו, וכן מזומנים שנתפסו - כפי שכבר צוין, למשיב דנן שוחררו כספים בעבר לצרכים קונקרטיים: 50,000 ₪ לצורך מיגון הבית, ו-90,000 ₪ לצורך תשלום קנסות, על מנת להימנע מהליכי מאסר. הכספים התפוסים הם הנכס הפשוט ביותר לחילוט והחזקתם משרתת את האינטרס הציבורי. בהעדר טענה לצורך קונקרטי או אקוטי לשחרור כספים נוספים, אני סבורה כי יש להסתפק בצמצום התפיסה שנבע משתי ההחלטות דלעיל, ולהורות על הארכת התוקף של החזקת יתר הכספים התפוסים, כמבוקש.

לא למותר להזכיר, כי לטענת המבקשת למשיב מקורות ראויים לפרנסתו, מעבר לקצבת הנכות המשולמת לו (על פי הנטען, דמי השכירות מיחידות הדיור שבבעלות חברת ג.ר.ה. מועברים בפועל לידי המשיב, ומדובר בסכומים בלתי מבוטלים, על פי העולה מהדו"ח הסודי). אף הוצגו חומרי חקירה בעניין זה.

לעניין אבני החן - לא ידוע לביהמ"ש מה טבעם ומה טיבם. נטען כי שווים גבוה. בשלב זה, איני רואה הכבדה יתרה מהמשך החזקתם בידי המבקשת, מלבד עצם הפגיעה הברורה בזכות הקניין. במידת הצורך, ניתן לשקול שחרור תפוסים אלו כנגד העמדת ערובה ראויה, אלא שלשם כך תידרשנה אסמכתאות בכל הנוגע לשוויים. בשלב זה אני מורה על המשך החזקתם, כמבוקש.

לעניין המחשבים והטלפונים הניידים: תכלית החזקתם בידי המבקשת אינה חילוט, אלא התכלית הראייתית. לאור מורכבות החקירה וריבוי החשודים, יש לקבל את עמדת המבקשת, כי יש להותיר את המכשירים עצמם תפוסים בידיה למשך התקופה המבוקשת, בהנחה שבמהלכה תסתיים סוף-סוף החקירה. ערכם הכספי של מכשירים אלו אינו גבוה, ודאי לא בחלוף שלוש שנים מיום תפיסתם. נכון להיום המשך החזקתם בידי המבקשת אינו גורם להכבדה של ממש על המשיב. תוקף החזקתם יוארך כמבוקש.

לעניין יתר המוצגים המפורטים בבקשה: לא שמעתי טענות קונקרטיות הנוגעות להמשך החזקתם, למרות ההתנגדות העקרונית להארכת תוקף ביחס לכלל התפוסים. לפיכך אני מורה על קבלת הבקשה לעניינם והארכת תוקף החזקתם, כמבוקש.

המזכירות תמציא לצדדים החלטה זו.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.